

kan det heller ikke lades ude af Betragtning, at den ved Lov af 30te Marts 1892 gennemførte Vending i Fordringerne ved Eksaminerne for Skibsmaskinister ikke vil kunne undgaa at øve Indflydelse paa det Antal af brugelige Landmaskinister, der vil have til Raadighed, idet navnlig ved den nævnte Lovs § 5 Fordringerne i Henseende til praktisk Uddannelse ere stærkede derved, at der kræves 3 Aars Værksteduddannelse, medens der i Loven af 10de April 1874 kun fordredes 1 Aars Uddannelse, saaledes at det maa antages, at den nævnte Eksamen, der hidtil har haft en ikke uvæsentlig Betydning for Uddannelsen af Landmaskinister, i Fremtiden vil blive mindre søgt af disse, for hvis Vedkommende den ikke efter Loven er nødvendig. Ministeriet har derfor paa dertil af Formanden for Maskinisteksamenkommissionen givne Anledning og efter Forhandling med Fabrikinspektørerne udarbejdet det foreliggende Lovforslag, med Hensyn til hvis Enkeltheder man skal bemærke følgende:

Som det vil ses, har man i Forslaget jøndret imellem tvende Klasser af Maskinpassere (§ 2 og § 4), idet man herved har haft for Øje, at der, medens man ved en stor Mængde mindre farlige Kedler, derunder det aldeles overvejende Antal af de i Landbruget benyttede, samt de almindelige Lokomobiler, der dels ved deres Konstruktion, dels, fordi de arbejde i fri Luft, frembyde mindre Fare, vil kunne nøjes med et vist Lavmaal af Paalidelighed og Indsigt hos de Personer, hvem Pasningen af Dampkedler skal kunne betros (§ 4), gives der andre, som ved deres Benyttelse og de særegne Fordringer, som deres Betjening medfører, Anlæggets Størrelse, den højere Dampspænding, der benyttes, og de Lokalteter, i hvilke Anlæggene ere anbragte, frembyde en saadan Fare, at der med Høje stilles store Krav saavel til den teoretiske som til den praktiske Uddannelse, der udfordres hos dem, hvem Pasningen af saadanne Kedler skal kunne betros (§ 2). At saadanne videre Fordringer maa stilles til Maskinførere paa Lokomotiver (Dampsporvoogne o. l.), er formentlig klart, idet det for Sikkerheden her kommer lige saa meget an paa Pasningen af Maskinen som af Kedlen. Fremdeles tør der vistnok med Høje til ethvert større stationært Dampfedelanlæg stilles det Krav, at der, saa længe Dampkedlerne ere i Brug, bør findes mindst een Kedelpasser, som er i Besiddelse af den ved Prøven sikrede tekniske Indsigt og altsaa paa en Maade bliver den, hvem Ansvaret paahviler, saaledes at der ikke behøver at stilles særlige Fordringer til de Personer, som han maatte benytte til sin

Hjælp. Spørges der da, hvad der skal forstaas ved et større Anlæg, skønnes det ikke rettere end, at dette praktisk kun kan bestemmes ved Størrelsen af den samlede, i Virksomheden samtidigt benyttede Kedelkraft, der jo giver det nærmeste, om end ikke altid korrekte Udtryk for selve Bedriftens Størrelse. Ved den yderligere Bestemmelse af, hvor Grænsen i saa Henseende skal sættes, har nu Ministeriet haft for Øje at undgaa, at der ved de Fordringer, der stilles til Pasningen af Kedlerne, lægges for store Byrder paa Erhverv, der ikke kunne bære dem, og særligt har man ved Reglen i Lovforslagets § 2 b., for saa vidt Fordringen om en uddannet Kedelpasser her betinges af Anlæggets Størrelse, tilfattet i Almindelighed at fritage Mejerier og Landbrug for Forpligtelsen til at antage Maskinpassere af 1ste Klasse. Hvorledes Forholdet ved den foreslaede Grænse vil stille sig, vil fremgaa af nedenstaaende Oversigt, der udviser Antallet og Fordelingen paa de forskellige Hovedarter af Virksomhed af de ved Udgangen af Aaret 1892 benyttede faststaaende Kedler:

Samlet Antal.			Antal Kedler med 150 Kv.-Fod Ildpaavirkningsflade eller derover.		
Industrielle Bedrifter.	Mejerier og Landbrug.	Andre Virksomheder.	Industrielle Bedrifter.	Mejerier og Landbrug.	Andre Virksomheder.
1,915	1,468	472	1,039	135	183
Procent af Kedelantallet inden for hver enkelt Klasse af Bedrifter			54,1	9,2	38,8

Foruden de to nævnte Grupper af Kedler, for hvilke en nødtørftig faglig Uddannelse af Kedelpassere skønnes fornøden, har Ministeriet endvidere ment, at en tredje Gruppe ligeledes ubetinget stillede Krav til større Betyggelse end hidtil, nemlig saadanne mindre Kedler med større Damptryk, som alt nu ikke sjældent findes anbragte i Bygninger, i hvilke en større Mængde Menninger til Stadhed have Ophold, dels som Beboere, dels som Arbejdere i forskellige Lokaler. Da en Kedelekspllosion her vilde kunne foraarsage Ulykkestilfælde af uberegnelig Omfang uden Hensyn til Kedlens Størrelse, turde det, og-